

Tenebrae factae sunt

Michael HAYDN

(osztrák; 1737-1806)

Largo (♩=69)

S *pp* Te- ne- brae fa- ctae sunt, *mf* dum cru- ci- fi- xis- sent

A *pp* Te- ne- brae fa- ctae sunt, *mf* dum cru- ci- fi- xis- sent

T *pp* Te- ne- brae fa- ctae sunt, *mf* dum cru- ci- fi- xis- sent

B *pp* Te- ne- brae fa- ctae sunt, *mf* dum cru- ci- fi- xis- sent

f Je- sum Ju- *p* dae- i, *p* et cir- ca ho- ram no- nam

f Je- sum Ju- *p* dae- i, *p* et cir- ca ho- ram no- nam

f Je- sum Ju- *p* dae- i, *p* et cir- ca ho- ram no- nam

f Je- sum Ju- *p* dae- i, *p* et cir- ca ho- ram no- nam

6 Je- sum Ju- dae- i, et cir- ca ho- ram no- nam

f ex- cla- ma- vit Je- sus vo- ce ma- gna: *p* De- us

f ex- cla- ma- vit Je- sus vo- ce ma- gna: *p* De- us

f ex- cla- ma- vit Je- sus vo- ce ma- gna: *p* De- us

f ex- cla- ma- vit Je- sus vo- ce ma- gna: *p* De- us

11 ex- cla- ma- vit Je- sus vo- ce ma- gna: De- us

me-us, ut quid me de-re-li-qui-sti!

me-us, ut quid me de-re-li-qui-sti!

me-us, ut quid me de-re-li-qui-sti!

17 me-us, ut quid me de-re-li-qui-sti!

Et in-cli-na-to ca-pi-te e-mi-sti

Et in-cli-na-to ca-pi-te e-mi-sti

Et in-cli-na-to ca-pi-te e-mi-sti

24 Et in-cli-na-to ca-pi-te e-mi-sti

rit. più vivo

spi-ri-tum. Ex-cla-mans Je-sus vo-ce

spi-ri-tum. Ex-cla-mans Je-sus vo-ce

spi-ri-tum. Ex-cla-mans Je-sus vo-ce

32 spi-ri-tum. Ex-cla-mans Je-sus vo-ce

largo

ma-gna a- it: Pa- ter, in ma- nus tu- as com-
 ma-gna a- it: Pa- ter, in ma- nus tu- as com-
 ma-gna a- it: Pa- ter, in ma- nus tu- as com-
 ma-gna a- it: Pa- ter, in ma- nus tu- as com-

38 ma-gna a- it: Pa- ter, in ma- nus tu- as com-

men- do spi- ri- tum me- um. Et in- cli- na- to
 men- do spi- ri- tum me- um. Et in- cli- na- to
 men- do spi- ri- tum me- um. Et in- cli- na- to
 men- do spi- ri- tum me- um. Et in- cli- na- to

44 men- do spi- ri- tum me- um. Et in- cli- na- to

ca- pi- te e- mi- sit spi- ri- tum.
 ca- pi- te e- mi- sit spi- ri- tum.
 ca- pi- te e- mi- sit spi- ri- tum.
 ca- pi- te e- mi- sit spi- ri- tum.

51 ca- pi- te e- mi- sit spi- ri- tum.

Sötétség lett, amikor a zsidók Jézust keresztre feszítették, és kilenc óra tájban fölkiáltott Jézus nagy hangon: Uram, mért hagytál el engem! És lehajta fejét, kiadta lelkét, Fölkiáltott Jézus nagy hangon: Atyám, a te kezembe ajánlom lelkemet. És lehajta fejét, kiadta lelkét.